

[Samuel sen.]

styrket og administrationen forenklet ved at lade firdelingen afløse af en tredeling, så ville meget være nået. Dette lovforslag er et skridt på vejen, omend ikke noget stort, men det er altid vanskeligt at gøre noget besværligt let.

Når man gennemlæser dette lovforslag, der drejer sig om de uendelig udviklede forhold i folkekirken, som også fru Bodil Koch har været inde på, er man lige ved at kunne få den kætterske tanke, som Jacob Appel fik kort før 1920, at den almindelige kirkelige administration burde integreres under den almindelige kommunale forvaltning, således at man nedsatte et udvalg under sogneråd eller byråd til at tage sig af disse sager. Men det var jo også en tanke, han fremsatte, før han blev kirkeminister. Nu har vi fået bygget lag på lag af en vanskelig og uoverskuelig lovgivning. Måtte dette forslag være medvirkende til en begyndende forenkling. Det vil vi kun være tilfredse med.

Morten Lange: I det særlige folketingsprog, som vi desværre næsten alle sammen har vænnet os til at tale, er det blevet skik at påstå, at man hilser med tilfredshed et eller andet, og så vidt jeg kan bedømme det foreliggende lovforslag, så kan jeg også i hovedsagen hilse det med tilfredshed, for så vidt som det betyder en vis forbedring i kraft af sine decentraliseringstendenser og andre træk. Men min hilsen og min tilfredshed er nu altså så beskeden, at den kan have på et lille sted. For medens kommuner og andre institutioner i Danmark virkelig går ind i en rationel omlægning — og formodentlig ikke engang er gået langt nok — så har jeg fornemmelsen af, at man stadig væk opretholder en kirkelovgivning, som har den gode gamle juleklædte landsbykirke som kerne. Det er naturligvis et synspunkt, at man kan basere den kirkelige lovgivning på et sådant træk og så se at få rigget nogle retningslinjer til, som gør, at den dog trods alt ikke falder helt uden for landets øvrige administrative inddeling. Men jeg skal da meget gerne slå fast, at jeg meget gerne så en helt anderledes effektiv omlægning af vor kirkelige lovgivning, en omlægning, som så sandelig også ville betyde en simplificering af denne næsten uigen-

trængelige lovjungle. Man skulle tro, at det var, jeg havde nær sagt den helligånd, man skulle beskytte særlig effektivt ved så udviklede love. Jeg tror ikke, man har haft den slags hensigter. Jeg tror simpelt hen, det er, fordi man, hver gang man skal ændre på noget af dette det mest traditionelle i dansk lovgivning, støder på vanskeligheder.

Jeg skal ikke gå i detaljer med alle disse mange forslag, som vel nok i hovedsagen har en rimelig tendens. Jeg skal blot nævne en enkelt ting, som jeg synes man dog måske kunne se på under en anden synsvinkel. Jeg har forstået, at loven fastsætter, at en kirke skal være brandforsikret i et anerkendt brandforsikringsselskab. Staten har jo et anderledes fornuftigt syn, så vidt jeg ved, på den slags foranstaltninger og betaler ikke forsikringspræmier til diverse selskaber. Jeg synes, det måtte være en naturlig ting, at de danske kirker slog sig sammen i en fælles brandsikring. Der kan selvfølgelig blive lidt problemer, hvis vi har storbrande som den i Roskilde Domkirke, men i al almindelighed synes jeg, det er tosset, at kirkerne skal have en anden form for forsikringsordning end den, der gælder for offentlig ejendom i al almindelighed.

Jeg skal som sagt ikke gå i detaljer med alle disse utallige enkeltheder. Nogle af dem kan måske vække mit partis interesse under udvalgsbehandlingen; i hovedsagen skal jeg blot give tilsagn om, da denne ordning dog i nogen grad ligger på linje med kommunalreformen, at mit parti i hvert fald ikke ser på den med alt for stor sorg.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen):

Jeg er i den ret heldige situation, at jeg kan takke ordførerne for en gennemgående positiv indstilling til ændringen af disse fem love. Det er heller ikke et lovforslag, der indeholder principper, endsige nogen teologi eller nogen ændret kirkeopfattelse. Det er jo ofte de ret små ting, der kan volde en stor kirkelig debat og vække meget røre; her er det for så vidt store ting, men ikke af princip karakter.

Ændringen af disse fem love, som her er foreslået, er i hovedsagen en følge af et stort og fortjenstfuldt arbejde, der er udført i en administrationskommission, som ministeriet har nedsat, og så har naturligvis kommunalreformen og alle ændringerne, som hermed